

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 237/2013
13.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.З., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.М., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врању К.429/13 од 30.09.2013.године и Кв.1123/13 од 21.10.2013. године, у седници већа одржаној 13.02.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.З., поднет против правноснажних решења Основног суда у Врању К. 429/13 од 30.09.2013 .године и Кв. 1123/13 од 21.10.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Врању К. 429/13 од 30.09.2013 .године против кога је пред тим судом вођен кривични поступак због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, на име накнаде трошкова кривичног поступка одређен је износ од 165.000,00 динара, који ће му бити исплаћен у року од 15 дана по правноснажности решења, на терет буџетских средстава.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Основни суд у Врању је решењем Кв. 1123/13 од 21.10.2013. године преиначио првостепено решење и одлучио да се трошкови кривичног поступка обрачунати и признати у износу и у року наведеном у жалбеном решењу имају исплатити из буџетских средстава Основног суда у Врању.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног адв. С.М., поднела је, на основу члана 485. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости, због повреде закона са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан и преиначи другостепено решење тако што ће окривљеном досудити накнаду трошкова кривичног поступка са законском затезном каматом од дана доношења решења до исплате као и да браниоцу призна трошкове на име писања захтева за заштиту законитости, са законском затезном каматом од доношења одлуке до исплате, све на терет буџета Републике Србије.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр.Н.З. је на благовремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1., члана 439. тачка 1. до 3. и члана 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета се утврђује да је окр. Н.З. другостепено решење Основног суда у Врању Кв 1123/13 од 21.10.2013. године, примио 24.10.2013. године, а да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео преко Основног суда у Врању дана 02.12.2013. године.

Како је, дакле, захтев за заштиту законитости поднет по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека, то је захтев не благовремен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.